

השוכר את הפועל פרק חמישי עבודה זורה

מסורת הש"ס

六

הרב"ב

רנשבורג

כדי וככטיס. קול סיה מוכך נאשין זיך
לענן גס הטעים לאזחן וככט למראין
ונגלווי יוזדרה סאנזוק וווככו נמנעות
נסואו ממתכל ביזן וויכ ליקום קוה צפין
לכו מגולפי עלקומו ממנה וויביך צויקן

דידס: ומונכָר לֵן. לְה מַעֲכָב
קִמִּס: וַיְכֹנוּ לֵה גָּוֶלֶי.
מִיעִס: גַּמְגָּרָה: כִּי קָה נָרָט.
לְצַפֵּן: בְּרוּדָה קָה טָרָה.
לְשִׁוָּן: מַהֲכָר שָׂעֵד סְמִינָה נְקַרְקַעַת
סָל וַיְקַרְבָּן דִידס. וַיְקַרְבָּן סָל עַוְרָגָלֶי
סָל מְלָכָה. וּלְקִמִּס: כִּי קָה נָרָט
מַעֲכָב לֵה מַעֲכָב דְּסִישׁ נָלָח
צַנְחָרָךְ: כִּי רַוְאָה בְּקִוּמוֹ.
לְמַהְרָה צַנְחָרָךְ: רַלְלָה גַּנְתָּעוּ וַיְקַרְבָּן.

לדו חמורה לעובדי כוכבים ואויז
וז מעברתו ויהבו לה גולפי באנרגיה
דו ליה לאבי אל"כ כי אן מרד
קא טרחה והא רוזה בקומו דלא
קען דמתני בהידיו א"ג דמיית
בחדתו והא קא מעבר לה
קא טרחה באיסורא דאל"ל למברואו
א"ג נזקטי בהי קטרוי: מתני^{א"}
ל ע"ג ענבים יידחן והן מותרות ואם
מעוטות אסורתו ינפל ע"ג האנים א
חומראים אם יש בהן בנוחן טעם
עשה ביבתוֹן בן זון שהביא גנוגרו
ונשтарה החיטה של יין נסך^ב גנוגרו
ושאל להכמים והחירום זה הכלב
ניאתו בנוחן טעם אסור כל שאיר
בנוחן טעם מותר יכnen חומי^ג
ג נירסן: גמ' מעשה לסחר הטרו
וזועבי קני^ד אס נוון טעם לפניהם
ומעשה נמי ביבתוֹן ונשтарה החיטה ש
ונפל על בגדיין ובא מעשה לפניהם
התהירום הוא כרי דחיטי דנטיגר
תרא דין נסך שרייה רכा לובוניה
ובכבים איתיכבה רכבה דר לייא לרכבה
אנדרב בו בלאים^ה ה"ז לא^ו מברנתו
ביבים לא^ו יעשה מרדעת לחמותו
האות תבריכין למת מצוה לעובדי כוכבים
מן מ"ט לא דלמא את לובוניה
ה"ג או לובוניה לישראל
למיטחנהו ולמפניו ולובוניה
ומבקעותם שלא באפני ישראל תנ"^ו
לכל ע"ג ענבים יידחן והן מותרות
מבקעות לא אמר רב פפא ישאנ
ישראל ואנג ציריו מבקעות דמי^ו
חמרה

סידר קין ניש מטה
ימומבו מלמד מגנדיו
תביבון למלה
ימומבו מלה אל סקיל ללה
לנדי אמרת פוקוין האגנאל
הם פון מלעת ענטען כו
דטמיג נטחים פטטי, כוין
קונט לדס ננטקה פטפי מן
טמאות (טומיטס ח.)

טבלן

